

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115232686
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1115232686.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Chlumeckého ul. č. 2, 820 12 Bratislava, IČO: 00 166 260, práv. zast.: Wolf & Linden s.r.o., Medená 7, 811 02 Bratislava (predtým so sídlom: Astrová ul. 2/A, 821 01 Bratislava), IČO: 47 231 742, proti žalovanému v 1. rade: ARMAGEDON, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 44 374 551 a žalovanému v 2. rade: DUCHO, s.r.o., Mostová 22, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 393 738, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/13/2016-13260 zo dňa 24.01.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/13/2016-13260 zo dňa 24.1.2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) uložil žalovaným v 1. a 2. rade nenakladať s vecami, ktorých špecifikáciu uviedol v rozsudku, ako aj aby neuskutočňovali právne úkony, ktorými by na inú osobu previedli vlastnícke právo k týmto veciam alebo ich častiam vkladom do majetku, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou vrátane zmluvy o budúcej zmluve, ktorých predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k týmto veciam alebo ich častiam, alebo na základe ktorých by bolo vlastnícke právo k týmto veciam alebo ich častiam prevedené na tretiu osobu alebo tretie osoby, ako aj nevykonávali záložné právo na tieto veci. O trovách konania uviedol, že o nich rozhodne v konečnom rozhodnutí. Rozhodol tak s poukazom na §§ 324 ods. 1, 3, 325 ods. 1, 2 písm. c), 328 ods. 1, 329 ods. 1, 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.01.2017, doručeným súdu dňa 19.01.2017, domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd prikázal žalovaným nenakladať s vecami konkretizovanými vo výroku tohto uznesenia. Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 21.12. 2015 domáha voči žalovaným v 1. a 2. rade vydania hnuiteľných vecí, ktoré sú neoprávnene zadržované v budove zapísanej v katastri nehnuteľností spravovanom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva číslo XXXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovský Mikuláš, katastrálne územie Liptovský Mikuláš, ako stavba súpisné číslo XXXX - priemyselná budova, popis stavby Dielne, postavená na pozemku parcela registra „C“ katastra nehnuteľností s parcelným číslom XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 2 665 m² (ďalej len „Budova“).

Žalobca sa z výzvy na poskytnutie súčinnosti pri ohliadke predmetu dražby zo dňa 06.12.2016, doručenej dňa 09.12.2016 Geodetickému a kartografickému ústavu Bratislava, so sídlom Chlumeckého ul. č. 4, 827 45 Bratislava, identifikačné číslo 17 316 219 (ďalej len „GKÚ“) dozvedel, že spoločnosť ProAuctio s.r.o., so sídlom Horná 2, 974 01 Banská Bystrica, identifikačné číslo 45 408 441, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.: 17775/S (ďalej len „Dražobník“), ako dražobník, začala na návrh žalovaného v 1. rade (bývalý prenajímateľ) ako navrhovateľa dražby,

vykonávať úkony podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“). Žalobca z predmetnej výzvy, ako aj zo záväznej objednávky na vypracovanie znaleckého posudku zo dňa 06.12.2016, zistil, že do predmetu dražby boli zaradené hnutelné veci vo vlastníctve žalobcu, ktorých vydania sa žalobca domáha v súdom konaní v zmysle jeho žaloby.

Žalobca proti tomuto postupu podal u Dražobníka námietky, a to v listine označenej ako „K Výzve na poskytnutie súčinnosti pri obhliadke predmetu dražby“ zo dňa 20.12.2016, doručenej dňa 29.12.2016 (ďalej len „Námietky klienta“), kde výslovne Dražobníka upozornil, že predmetom dražby sú aj hnutelné veci, ktoré sú v jeho vlastníctve, a ktorých vydania sa domáha na súde. K Námietkam klienta žalobca priložil výpis z informačného systému ISPIN za účelom identifikácie príslušných hnutelných vecí a zároveň upozornil Dražobníka, že Zoznam vecí a opis uvedený v listinách Dražobníka je neurčitý. Na Námietky klienta Dražobník nereagoval a dňa 11.01.2017 tak, ako to vyplýva z vyššie uvedených listín Dražobníka, sa uskutočnila obhliadka predmetu dražby ako celku za účelom jeho ocenenia.

Žalovaný v 1. rade, ako navrhovateľ dražby, nemôže vykonávať záložné právo podľa ust. § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka na hnutelné veci, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, nakoľko nikdy nebol žalobca s ním v žiadnom zmluvnom vzťahu, a teda nebol ani nájomcom v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 17.12.2008.

3. Súd skonštatoval, že v danej právnej veci sa stotožnil s tvrdeniami uvádzanými žalobcom. Podľa súdu žalobca v návrhu uviedol a opísal rozhodujúce skutočnosti a pripojenými listinnými dôkazmi osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov. V danom prípade sú splnené všetky podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, preto súd nariadil neodkladné opatrenie tak, ako uviedol vo výroku tohto rozhodnutia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

4. Proti rozhodnutiu súdu podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade a navrhli, aby odvolací súd v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP buď napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne alebo, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaní podali odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a f) CSP, pretože sa nestotožnili s napadnutým uznesením. Súd svojim postupom im znemožnil, aby uskutočňovali svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, nakoľko súd napadnuté uznesenie odôvodnil nedostatočne a postupom súdu bola porušená zásada rovnosti strán. Konanie má ďalej inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsahom práva na spravodlivý proces je okrem iného aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalovaní majú za to, že napadnuté uznesenie je absolútne nedostatočne odôvodnené, nakoľko celé odôvodnenie rozhodnutia súdu je zhrnuté do dvoch viet v bode 14., z ktorých vyplýva len toľko, že súd sa stotožnil s tvrdeniami uvádzanými žalobcom. Vôbec však nie je zrejmé, z akých dôvodov súd dospel k takémuto záveru, čo konkrétne ho k tomu viedlo, ktoré argumenty žalobcu považoval za nesporné, ani akými úvahami sa pri tom riadil. Z ustálenej judikatúry, ako aj právnej teórie, vyplýva, že porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu a porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Ďalej uviedli, že prvostupňový súd v napadnutom uznesení nielenže absolútne nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, ale vôbec sa nezaoberal hodnotením dôkazov tvrdených a predložených žalobcom. Tieto len skonštatoval bez toho, aby k nim zaujal akékoľvek stanovisko a bez toho, aby vysvetlil, prečo vzal žalobcom uvádzané skutočnosti za preukázané. Vôbec sa nezaoberal ani pravdivosťou žalobcových tvrdení. Takýto postup nemôže byť postačujúci ani len pre požiadavku „osvedčenia“ rozhodujúcich skutočností, ako to zákon pri neodkladných opatreniach predpokladá.

Ďalej uviedli, že k tvrdeniam uvádzaným žalobcom sa však ani žalovaní nevedia bližšie vyjadriť, pretože spolu s napadnutým uznesením žalovaným nebol doručený návrh na vydanie neodkladného opatrenia, napriek tomu, že táto povinnosť súdu vyplýva z ustanovenia § 331 ods. 1 CSP.

Nedoručenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považujú žalovaní za pochybenie súdu, v dôsledku ktorého nie je v konaní zachovaná zásada „rovnosti zbraní“, pretože žalovaní nepoznajú

kompletnú argumentáciu žalobcu, ktorou odôvodňoval nevyhnutnosť neodkladnej úpravy pomerov, ktoré sú predmetom súdneho konania.

Neodkladné opatrenie je spôsobilé významným spôsobom zasiahnuť do základných práv a slobôd účastníkov konania, preto zákonná úprava konania o nariadení neodkladného opatrenia musí vytvárať procesný priestor, aby pri reflektovaní účelu neodkladného opatrenia bola súčasne zachovaná dotknutým účastníkom konania reálna možnosť ochrany ich práv vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu, a to najmä s ohľadom na to, že súdne konanie nie je obmedzené žiadnou lehotou, čo znamená, že neodkladné opatrenie môže vyvolávať účinky po nie zanedbateľnú dobu, kým dôjde k právoplatnému ukončeniu konania vo veci samej.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaným nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené, je pre žalovaných ťažké zaujať vo veci akékoľvek stanovisko. Za tejto situácie môžu totiž vychádzať len zo stručného zhodnotenia skutkového stavu obsiahnutého v bodoch 1 až 5 napadnutého uznesenia.

Podľa žalovaných nie je pravdou, že by žalovaní neoprávnene zadržovali akékoľvek hnutelné veci. Žalovaný v 1. rade si v súlade so zákonom uplatnil zádržné právo k hnutelným veciam, ktoré do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade vniesol Geodetický a kartografický ústav Bratislava, Chlumeckého 4, 827 45 Bratislava, IČO: 17 316 219 (ďalej len „GKÚ“), nakoľko eviduje voči GKÚ zostatok pohľadávky na zaplatenie dlžného nájomného vo výške 1.218.176,10 EUR, o zaplatenie ktorého spolu s príslušenstvom je v súčasnosti vedené konanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016.

Postup žalovaného v 1. rade odobril aj Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 8C/253/2015 zo dňa 25.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. MCo/179/2016 zo dna 31.05.2016, ktorým nariadil súpis hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade.

V súlade s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/253/2015-54 zo dňa 25.09.2015, súdom poverená osoba vykonala dňa 22.12.2015 súpis všetkých hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade. Ako je zrejmé zo zápisnice o vykonaní predmetného súpisu, rozsah a popis týchto vecí je odlišný od špecifikácie hnutelných vecí v napadnutom uznesení. Žalovaným nie je z napadnutého uznesenia zrejmé, čím žalobca preukazoval svoje vlastnícke právo k predmetným hnutelným veciam, nakoľko v napadnutom uznesení toto konštatované nie je a ako už bolo uvedené vyššie, žalovaným nebol doručený návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Žalovaní zároveň poukázali na to, že žalobca a GKÚ si prisudzujú vlastníctvo k hnutelným veciam nachádzajúcim sa v nehnuteľnosti žalovaného v 2. rade tak, ako im to práve vyhovuje, nakoľko v inom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 18C/22/2016 sa vydania hnutelných vecí domáha aj GKÚ, pričom žalovaní vzhľadom na absolútnu absenciu ich individuálneho vymedzenia v napadnutom uznesení nedokážu posúdiť, či sa žalobca a GKÚ v odlišných konaniach nedomáhajú vydania tých istých hnutelných vecí. Žalovaní majú tiež za to, že napadnuté uznesenie je nevykonateľné, nakoľko z neho nie je zrejmé, ktorých konkrétnych vecí sa týka, pretože tieto nie sú identifikované údajmi, ktoré by ich robili nezameniteľnými s inými vecami toho istého druhu. Ani pri najlepšej vôli by žalovaní nedokázali adekvátne identifikovať hnutelné veci, ktorých sa nariadené neodkladné opatrenie týka. Hnutelné veci uvádzané v napadnutom uznesení dokonca ani nie sú identické s vecami, ktorých vydania sa žalobca domáha v konaní vo veci samej. Žalovaní majú taktiež za to, že z napadnutého uznesenia nie je vôbec zrejmé, v čom prvostupňový súd videl potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného, v súlade s rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/253/2015, vykonala tajomníčka tohto súdu súpis hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, ktorým bol úradne potvrdený rozsah vecí, voči ktorým si žalovaný v 1. rade môže v súlade so zákonom uplatniť zádržné právo. Súd v tomto konaní zároveň predbežne vyriešil otázku splnenia podmienok existencie záložného práva podľa § 672 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ale súčasne aj spôsobilosť hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade byť predmetom výkonu záložného práva. Žalovaný v 1. rade teda postupoval v súlade s právnymi predpismi. Žalovaní preto nevidia dôvod na to, aby pomery medzi žalobcom a nimi bolo potrebné bezodkladne upraviť, nakoľko žalobcovi v súčasnosti nehrozí postupom žalovaných žiadna reálna ujma.

Tiež odvolatelia poukázali na to, že prosté konštatovanie, že sa súd stotožnil s tvrdeniami uvádzanými žalobcom, je preto v tomto smere absolútne nepostačujúce. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, je síce otázkou voľnej úvahy súdu, avšak táto musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery, musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na

nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany žalobcu, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia a vyššie uvedenú argumentáciu, žalovaní považujú napadnuté uznesenie z tohto hľadiska za nepreskúmateľné. Na základe vyššie uvedeného majú žalovaní za to, že v konaní nie sú splnené zákonom vyžadované podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto sa obaja zhodne domáhajú, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietne v celom rozsahu, prípadne aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na ust. § 236 CSP, podľa ktorého „V písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia“. Uznesenie vydané v tejto veci nemá povahu meritórneho rozhodnutia, nakoľko bolo nariadené v priebehu konania. Rovnaký názor zastáva aj odborná literatúra, ktorá k uvedenému uvádza „Uznesenie, ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vzhľadom na svoj osobitý charakter, najmä pokiaľ bude predstavovať meritórne rozhodnutie, bude vykazovať osobitné predpoklady odôvodnenia, ktoré budú spĺňať také náležitosti, aké má meritórny rozsudok. Nad rámec skutkových okolností a právneho posúdenia bude musieť súd odôvodniť, ak návrhu vyhovie, existenciu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj odôvodnenie existencie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.“ (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 855 - 856 s.). V súlade s vyššie uvedenými právnymi závermi je nutné považovať argumentáciu žalovaných v 1. a 2. rade za nesprávnu vo vzťahu k odôvodneniu uznesenia, nakoľko nemožno aplikovať na jeho odôvodnenie právne názory a judikatúru uvádzanú v odvolaní, ktorá sa týka meritórnych rozhodnutí. Za meritórne rozhodnutie nemožno považovať uznesenie, a preto je postačujúce stručné odôvodnenie v rozsahu, v akom ho uviedol súd prvej inštancie.

6. Podľa žalobcu žalovaní v 1. a 2. rade v odvolaní tvrdia, že nie je pravdou, že by neoprávnene zadržovali akékoľvek hnutelné veci. Svoje oprávnenie odvodzujú z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 25.09.2015, sp. zn. 8C/253/2015 (ďalej len „Uznesenie o súpise HV“). Žalovaní v 1. a 2. rade však opomenuli, že vo výroku Uznesenia o súpise HV sa výslovne uvádza, že súd nariaduje súpis hnutelných vecí vo vlastníctve Geodetickému a kartografickému ústavu Bratislava, so sídlom Chlumeckého ul. č. 4, 827 45 Bratislava, identifikačné číslo 17 316 219. Predmetom súpisu hnutelných vecí teda nemôžu byť veci vo vlastníctve iného subjektu ako GKU. Žalovaní sa odvolávajú na zápisnicu zo súpisu hnutelných vecí zo dňa 22.12.2015 (ďalej len „Zápisnica zo súpisu HV“). Nielen dátum, ku ktorému bol súpis vykonaný (2 dni pred Vianocami) podľa Zápisnice zo súpisu HV, ale aj skutočnosť, že žiaden zástupca z GKU nebol prítomný pri tomto súpise, čo vyplýva z tejto zápisnice. Odvolávanie sa žalovaných na Zápisnicu zo súpisu HV, je preto absolútne účelové a nemôže legalizovať konanie žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí neoprávnene zadržávajú veci žalobcu. Vedomosť žalovaných o tom, ktoré veci patria žalobcovi, preukazujú dôkazy, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Navyše, ak bol do Zápisnice zo súpisu HV zaradený majetok žalobcu ako tretej osoby, tak potom bola Zápisnica zo súpisu HV vykonaná v rozpore s Uznesením o súpise HV.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa v odvolaní účelovo nevyjadrili k dražbe, ktorá sa začala na návrh žalovaného v 1. rade (bývalý prenajímateľ), ako aj sa účelovo nevyjadrili, že do predmetu dražby boli zaradené hnutelné veci vo vlastníctve žalobcu, ktorých vydania sa žalobca domáha v súdom konaní v zmysle jeho žaloby, a to aj napriek tomu, že v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie na tieto skutočnosti poukázal. Konštatovanie žalovaných v 1. a 2. rade, že z uznesenia nie je vôbec zrejmé, v čom súd prvej inštancie videl potrebu neodkladnej úpravy pomerov, je vzhľadom na uvedené zavádzajúce a účelové. Žalovaní v 1. a 2. rade v odvolaní tvrdia, že uznesenie je nevykonateľné, nakoľko z neho nie je zrejmé, ktorých konkrétnych vecí sa týka. Žalobca považuje uvedené tvrdenie opäť za účelové, nakoľko vo výroku uznesenia sú hnutelné veci identifikované jednoznačne, a to názvom a sériovým číslom a toto označenie sa zhoduje s označením hnutelných vecí uvedených v petite žaloby žalobcu. Nie je zrejmé, z akého dôvodu spochybňujú žalovaní v 1. a 2. rade určitosť identifikácie hnutelných vecí v súdom konaní, keď takúto identifikáciu hnutelných vecí považujú za dostatočnú z pohľadu realizácie dražby. Z uvedeného dôvodu, t.j. aby sa neodkladným opatrením zabránilo disponovať žalovaným v 1. a 2. rade s vecami žalobcu a bol teda naplnený jeho účel, musel žalobca pristúpiť k identifikácii týchto hnutelných vecí v rozsahu, v akom sú špecifikované vo výzve na poskytnutie súčinnosti pri ohliadke predmetu dražby

zo dňa 06.12.2016 a v záväznej objednávke na vypracovanie znaleckého posudku zo dňa 06.12.2016, pričom ide o hnutelné veci, ktoré sú predmetom žaloby, v ktorej žalobca vlastnícke právo k týmto veciam už preukázal.

Žalovaní v 1. a 2. rade v odvolaní uvádzajú, že im nebol spolu s uznesením doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom táto skutočnosť má byť ďalším dôvodom na zmenu alebo zrušenie uznesenia.

Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom“.

Podľa názoru žalobcu nič nebráni odvolaciemu súdu, aby doručil žalovaným v 1. a 2. rade návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnaký názor zastáva aj odborná literatúra (Stevček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1302 s.).

Na základe uvedeného je žalobca toho názoru, že nedoručenie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaným v 1. a 2. rade nie je dôvodom na zrušenie ani zmenu uznesenia, nakoľko tento návrh im môže doručiť odvolací súd.

Zároveň zdôraznil, že v odôvodnení uznesenia je doslovne odcitovaný opis rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia, ako je uvedený v návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je preto možné tvrdiť, že by sa žalovaní v 1. a 2. rade dozvedeli nové skutočnosti z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by nemohli uviesť už vo svojom odvolaní. Preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 24.01.2017, sp. zn. 30Cb/13/2016-13260, potvrdil.

7. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie s dôvodmi odvolania žalovaných, ako aj s vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa ods. 2, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

Odvolačný súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 471 ods. 1 CSP, predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

8. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

Predmetom návrhu je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd prikázal žalovaným nenakladať s vecami konkretizovanými vo výroku tohto uznesenia. Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 21.12.2015 domáha voči žalovaným v 1. a 2. rade vydania hnutelných vecí, ktoré sú neoprávnené zadržované v budove zapísanej v katastri nehnuteľností spravovanom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva číslo XXXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovský Mikuláš, katastrálne územie Liptovský Mikuláš.

9. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t. j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

Podľa § 76 ods. 4 OSP, platného do 30.06.2016, mal súd možnosť v prípade, ak návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovel a stotožnil sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, túto skutočnosť skonštatovať v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusel uviesť.

Nakoľko ust. § 76 ods. 4 OSP nemá v Civilnom sporovom poriadku ekvivalent v zmysle § 354 CSP, na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Pojem všeobecné ustanovenia o konaní vymedzuje všetky ustanovenia o konaní ako takom v režime základného konania na súde prvej inštancie. Preto sa na uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia použijú ust. § 220 CSP. Podľa § 234 ods. 2, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

10. Odvolací súd poznamenáva, že v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd musí uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 4/2009 zo dňa 29.06.2010). Odôvodnenie rozsudku súdu musí zodpovedať požiadavke vyplývajúcej z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorej je aj s ohľadom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP povinnosťou súdov uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili. Právne závery uvedené súdom v napadnutom rozsudku musia byť dostatočné, presvedčivé a preskúmateľné. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je totiž nepochybne aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu.

Súd preto musí i v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia odôvodniť existenciu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj odôvodnenie existencie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Konštatovanie súdu, že sa stotožnil s tvrdeniami uvádzanými

žalobcom, a že žalobca v návrhu uviedol a opísal rozhodujúce skutočnosti a pripojenými dôkazmi osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ako aj potrebu neodkladnej úpravy, je nedostatočné a v rozpore s § 220 ods. 2 CSP. Nakoľko rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia predstavuje porušenie ústavne zaručeného práva na súdnu ochranu a odňatie možnosti konať pred súdom.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm.b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd bude musieť odôvodniť existenciu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj odôvodnenie existencie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

12. O náhrade trov odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1, § 262 CSP).

13. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).